

Servaes Nelissen heel groot in kleine dingen

De hele voorstelling kan hij het je laten denken: 'wie doet hij nou na?', om er uiteindelijk achter te komen dat Servaes Nelissen helemaal niemand na doet maar personages creëert waarvan iedereen zal zeggen dat ze zo iemand kennen.

Herbert uit 'Herberts Aquarium' is een lichtelijk verlegen oude man met een beige jas, maar dan wel zo één die gerust drie kwartier ongegeneerd tegen je kan kletsen, af en toe een zeer bescheiden grapje maakt en je dan aankijkt of hij de meest schuine bak ooit heeft verteld. Niet uit te leggen is zo'n man, alleen maar door hem te laten zien kan je het iemand volledig laten begrijpen. En Servaes doet dat zo subliem en subtiel, met vrijwel niets dan zijn eigen lichaam, gezicht en stem, dat je het gelijk ziet.

Nachtwaker

Zo ook de jonge Herbert, die nachtwaker is van het ziekenhuis, in één klap is Nelissen veranderd in een leuke jonge vent, die de tijd van zijn saaie baantje probeert op te vullen. En hier komt een bijzondere mix van mime, poppenspel en een lichte cabaretsaus bij kijken. Petten veranderen in visen, een buideltas in een zeldzaam dier. Een luciferdoosje en wat shag? Welkom in de studio. En ook heeft hij niets anders

Gezien in Theater De Verbeelding. Voorstelling 'Herberts aquarium', een mix van theater, cabaret, poppenspel en mime door Servaes Nelissen.

nodig dan wat kleine veranderingen in stem en fysiek en je ziet, het is zo'n stem die je alleen op radio 1 kan horen praten. Alles kan, en daardoor raken we soms misschien wel eens van de 'Herbertbaan' af, en dat is zonde, maar dan nog blijft het ondanks al die gekkigheid allemaal zo kwetsbaar. Nooit zal hij daar staan om te laten zien wat hij allemaal kan, het blijft intiem, als je als publiek lacht ga je niet voluit maar lach je vertederd. Behalve als hij als de jonge nachtwaker begint te fantaseren over die leuke zuster, dan zit menig man in de zaal te schuddebuiken. En waarschijnlijk zaten diezelfde mannen een brok weg te slikken als blijkt dat die zuster jaren later op sterven ligt als Herberts vrouw. Zo mooi is het als hij een vaakdoekje met een dekentje instopt, dat doekje dat nu opeens helemaal zijn zieke vrouw is, inclusief zware ademhaling. Je kan niets anders concluderen dan dat Servaes Nelissen een virtuoze acteur is die in het minimale het presenteert om de kleinste mooie verhalen over te brengen met de intimiteit die daarbij hoort.

JURGEN WALCH

Noordhollands Dagblad
26-04-2011